

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'—ΕΤΟΣ Α'—ΑΡΙΘ. 11

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1916

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟ ΠΡΩΙ.— ΣΤΗΝ ΕΞΕΔΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΑΤΗ

ΔΗΜΟΥ ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ

Ο ΑΝΗΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ

(Συνέχεια από «Μινέρβας», Αθήνας)

Συνεζήτησαν ακόμη ολίγον και κατόπιν απέφασαν να φύγουν διά τας Αθήνας, μετά δύο ημέρας. Έστειλαν μάλιστα εις τόν κ. Μαρκέτον το εξής τηλεγράφημα:

Χρ. Μαρκέτον, Βουλευτήν Θήρας
Σενοδοχείον «Μινέρβας», Αθήνας

Τηλεγράφημα ελήφθη. Προτιμῶμεν «Αθηνῶν». Φροντίσατε κρατηθῆ θέσις. Ἐρχόμεθα «Πέλοπα» Κυκλαδικῆς.

Εὐλαλία, Μίτσα.

Ὁ κ. Μαρκέτος, μόλις εἶχε κατέβει ἀπὸ τὸ δωμάτιόν του, εἰς τὸ ὥραϊον σαλονάκι τῆς «Μινέρβας». Καθισμένος κοντὰ εἰς τὰ πελώρια κρυστάλλα, ποῦ σχηματίζουν τὰ μεγάλα παράθυρα πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου, σὲ μιὰ κομπή σὲς-λόγγ με ὅλες τὶς ἐφημερίδες καὶ τὰ Περιοδικὰ ὅλου τοῦ κόσμου σι-βαγμένα σ' ἓνα τραπέζι, εἰδιόβαζε καὶ ροφούσε τὸν καφέ του, νοηλεστάτα ξαπλωμένος, με ἓνα εὐωδέστατο ποῦρο εἰς τὸ στόμα, τοῦ ὁποίου τὸν τειροκύανο καπνὸ ἐστροβίλιζε ἓνας μεγάλος ἀνεμοστῆ, λιγγωδῶς στρεφόμενος καὶ νανουρίζων γλυκὰ με τὸν ἀδιάκοπον βόμβον του.

Ἐξαφνα ἀνοίξεν ἡ πόρτα τοῦ Ἀναγνωστηρίου καὶ ἓνα γκαρσόνι ἐπλησίασε πρὸς τὸν κ. Μαρκέτον, μ' ἓνα δίσκον, τὸν ὁποῖον τοῦ ἐπρότεινε. Μέσα εἰς τὸν δίσκον ἦτο τὸ τηλεγράφημα τῆς κυρίας Μαρκέτου καὶ τῆς Μίτσας.

Ἐσχισε τὸν κίτρινον φάκελλον καὶ τὸ ἐδιάβασε. Ἐπειτα τὸ ἐτσάκισε, καὶ τὸ ἔβαλε εἰς τὴν θήκην τῶν γυαλιῶν του καὶ ἐξηκολούθησε τὸ διάβασμα.

Κατὰ τὰς ἐνῆμισον ἀφῆκε τὶς ἐφημερίδες, ἐκτύπησε τὸ κουδοῦνι, εἶπε τοῦ γκαρσονιῶν νὰ τοῦ φέρουν τὸ καπέλλο καὶ τὸν μπασοῦνι του καὶ ἐξεκίνησε γιὰ τὴν Τράπεζαν.

Ὁ Γενικός Διευθυντής δὲν εἶχε πάει ἀκόμη. Ἠναγκάστη λοιπὸν νὰ περιμένῃ. Δίπλα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ εἶδε μιάν αἰθουσαν με ἓνα μεγάλο τραπέζι ἐπίμηκες καὶ γύρω ἐξ-ἑπτά πολυθρόνες, ἓνα καναπέ ἀπὸ μαροκέιν, με πασαμέντα μοῦνι κ. λ. ὅλα βαλμένα καλὰ.

Ἡ πόρτα ἦτον ἀνοιχτὴ καὶ προφανῶς τὸ διαμέρισμα αὐτὸ ἐρησιμειε ὡς αἰθουσα ἀναμονῆς.

Ὁ κ. Μαρκέτος λοιπὸν, ἀφοῦ ἔκαμε δύο-τρεις βόλτες εἰς τὸν προθάλαμον, ἐπῆγε μέσα καὶ ἐκάθησε εἰς μιάν πολυθρόνα, με τὸ καπέλλο εἰς τὸ χέρι, περιμένων τὸν Γεν. Διευθυντήν.

Τότε ἓνα κτήνος, ἓνας κλητῆρ, ἀπὸ τὰ κτήνη ἐκεῖνα ποῦ περιστοιχίζον ὅλους αὐτοὺς τοὺς προϊσταμένους τῶν ἰδρυμάτων τοῦ εἰδους αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγάλους ἐν γένει, τὸν ἐπλησίασε καὶ τοῦ λέγει ἀπότομα:

— Ἐδῶ δὲν ἐπιτρέπεται κύριος. Πῶς μπηκε, χωρὶς νὰ ρωτήσης;

Ὁ κ. Μαρκέτος δὲν ἠμποροῦσε νὰ φαντασθῆ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ λέγεται Τράπεζα, ἓνα ἱδρυμα χωρὶς αἰθουσαν ἀναμονῆς, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ Γεν. Διευθυντῆς ἐπῆγγαιε εἰς τὰς το, καὶ με τέτοια ζῶα ἀντὶ κλητῆρων.

— Πῆγαν' ἀπὸ δῶ' τοῦ εἶπε, χωρὶς κὰν νὰ συζητήσῃ.

— Ἀκουσε τί σοῦ εἶπα; τοῦ λέγει ὁ κλητῆρ.

Τότε ἠσθάνθη ὅτι τὸ αἷμα ἔσωρευθῆ εἰς τὸ κεφάλι του. Πρώτην φοράν τοῦ μιλούσαν ἔτσι. Ἐσηκώθη γεμάτος ἀπὸ θυμὸν, ἐπροχώρησε πρὸς τὸν κλητῆρα καὶ τὸν ἄρπαξεν ἀπὸ τὸ αὐτῆ.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἀνέβαινε ὁ Γεν. Διευθυντῆς, ἀλλὰ δὲν ἀντελήφθη τί συνέβαινε. Ἀνέγνωρισε ὅμως τὸν κ. Μαρκέτον.

— Κύριε βουλευτάαα! τοῦ εἶπε μειδιῶν καὶ τείνων τὸ χέρι εἰς αὐτόν.

Εἰς τὸ ἄκουσμα αὐτὸ ὁ κλητῆρ ἔμεινε σὰν κεραυνοπληκτός. Κατεργάρας ὅμως, συνῆλθε ἀμέσως, ἔτρεξε νὰ πάρῃ τὸ φτερό καὶ ἤρχισε νὰ ξεσκονίζῃ τὰ παπούτσια τοῦ κ. Μαρκέτου.

— Ὅριστε λοιπὸν τοῦ εἶπε ὁ Γεν. Διευθυντῆς, ἀνοίγων τὴν πόρτα τοῦ γραφείου του.

Ὁ κ. Μαρκέτος ἐπέρασεν εὐχαριστῶν καὶ ἐκάθησεν εἰς μιὰ πολυθρόνα, ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ μεγάλο γραφεῖον τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, ἐνῶ ὁ κλητῆρ ἔπαιρνε τὰ καπέλλα των καὶ ἀνοίγει τὸν ἀνεμοστῆρα.

— Τί νέα, λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ Γενικός, καὶ ἔκαμε νεῦμα εἰς τὸν κλητῆρα νὰ τοὺς ἀφήσῃ μόνους.

— Νέα δὲν ὑπάρχουν, πολιτικὰ ἔνοσῶ' ἀπήντησεν ὁ κ. Μαρκέτος. Ἡ Κυβέρνησις στέκει πολὺ καλὰ εἰς τὰ πόδια τῆς. Τὴν περασμένην ἑβδομάδα μάλιστα εἶχαμε κάποιαν προσχώρησιν... τεσσάρων ἀντιπολιτευομένων.

— Ὡστε πάμε πλησίοντι γιὰ τὸν προῦπολογισμό.

— Ἄ, βέβαια. Εἶναι τόσο καλμαρισμένος ὁ ὀρίων... Ἐπέρασαν μερικὲς στιγμῆς. Ἐπειτα ὁ Γεν. Διευθυντῆς ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ γραφεῖον καὶ ἐστάθη ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν κ. Μαρκέτον.

— Λοιπόν; τοῦ εἶπε, συνοδεύων τὴν λέξιν του μ' ἓνα βλέμμα γεμάτο ἀπὸ περιέργειαν.

— Εἶχατε τὴν καλωσύνην νὰ ἀναλάβετε ὑπὸ τὴν προστασίαν σας τὴν ἀνεπιάν μου...

— Ναι, ναι, ναι. Γιὰ τὸν τηλεφώνον. Ἀκριβῶς εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς θὰ φύγῃ αὐτὸς ὁ κοκομοίρης ὁ τηλεγραφητῆς ποῦ ἔχουμε. Γέρος πιά. Ὡστε δὲν ἔχει ἡ δεσποινὶς ἀνεπιάν σας παρὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πρώτην νὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά τῆς.

— Ἐχουμε σήμερα; ῥώτησεν ὁ κ. Μαρκέτος.

— Σήμερα ἔχουμε... ἀπήντησεν ὁ Γεν. Διευθυντῆς, κυττάζων τὸν ἡμεροδείκτην... εἰκοσιῆς. Εἰκοσιῆς Παρασκευῆ...

— Ὡστε τὴν Τετάρτην θὰ ἐγκατασταθῆ ἡ δεσποινίς.

— Σὰς εἶμαι ἀπειρῶς εὐγνώμων, κύριε Διευθυντά' εἶπεν ὁ κ. Μαρκέτος.

— Παρακαλῶ, κύριε βουλευτά. Καθὼς βλέπετε ἡ ὑποχρέωσις εἶναι ἀμοιβαία. Ἐγὼ σὰς παρέχω μιάν θέσιν ὑπὲρ τῆς συγγενούς σας, ἡ ὁποία μάλιστα ἔπεσε καὶ θῆμα μιᾶς τοιαύτης δυσμενείας τῆς τύχης, καὶ σὲς ὅμως μοῦ διαθέτετε ὑπάλληλον με τὸσα σπάνια προσόντα. Βεβαιωθήτε ὅτι καὶ ἐγὼ σὰς εἶμαι ἐξ ἰσου εὐγνώμων.

Ὁ κ. Μαρκέτος τότε τοῦ εἶδει τὸ τηλεγράφημα με τὰς ὑπογραφὰς τῆς συγγενού του καὶ τῆς Μίτσας.

— Μπὸν, μπὸν' εἶπε ὁ Γεν. Διευθυντῆς. Στὴν πρώτην λοιπόν.

— Σὰς εὐχαριστῶ καὶ ἀπλιν. Χαίρετε, εἶπε ὁ κ. Μαρκέτος ἐγειρόμενος καὶ δίδων τὴν χεῖρα του πρὸς αὐτόν.

— Ὁρβουάρ, ἔ, τὴν πρώτην τοῦ μηνός.

— Μάλιστα, μὲσί.

Ὁ Γενικός Διευθυντῆς τὸν προέπειψε ἕως τὴν πόρτα, ὅπισθεν τῆς ὁποίας ἀνέμενε ὁ κλητῆρ, σοῦζα, με τὸ καπέλλο καὶ τὸ μπασοῦνι τοῦ κ. Μαρκέτου καὶ με χίλιες δύο ὑποκλίσεις καὶ τεμναδές.

Ὁ κ. Μαρκέτος τὰ ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ χέρια του, χωρὶς κὰν νὰ τὸν ἀξιώσῃ προσηχῆς, κατέβηκε τὴν μαρμαρένια σκάλα καὶ καθυθύνθη εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, ὅπου ἐπέδωκε τὸ εξῆς τηλεγράφημα:

Εὐλαλίαν Μαρκέτου, Βουλευτοῦ

Νάξου.

Ἀναχωρήσατε ἄραυτα. Θέσις ἐπετεύχθη. Τηλεγραφήσατε ἀναχώρησιν.

Μόλις ἔλαβε τὸ τηλεγράφημα ἡ κυρία Μαρκέτου τὸ ἀνεκίνοσεν εἰς τὴν Μίτσαν. Ἐστειλαν τότε εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Κυκλαδικῆς νὰ ἐρωτήσουν διὰ τὸν «Πέλοπα». Ἀτυχῶς ὁ «Πέλοπ», τὸ ὥραιο καράβι τῆς Κυκλαδικῆς, τὸ ταχὺ, τὸ κομπόν, τὸ καθαρὸν ἐκρατήθη εἰς τὴν Σῦρον πρὸς ἐπισκευήν. Ἄντ' αὐτοῦ θὰ ἐταξείδευε τὸ «Αἰγαῖον» τῆς «Ἐρμουπολιτικῆς Ἀτμοπλοίας», ἓνα μικρὸν καραβάκι, παλιρὸ, ἀκάθαρο.
(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

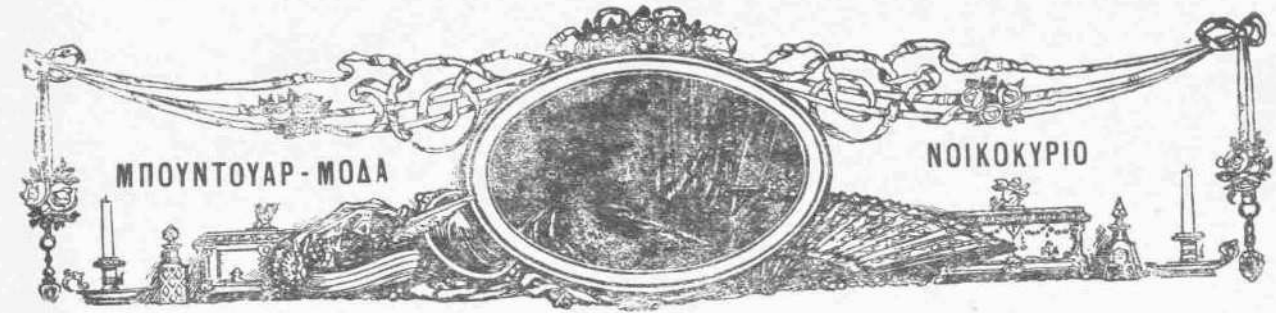
ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ

Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΔΙΠΛΩΜ. ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

9-12 καὶ 3-5 καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ Πέμπτης μ.μ.

ΑΘΗΝΑΙ, Οδὸς ΚΡΙΑΣΤΟΥ 6'

Πῶς νὰ κατασκευάζετε τὰ καπέλλα σας.

Εἰς τὸ περασμένο φύλλο σὰς ὑποσχέθηκα νὰ σὰς δώσω μερικὰς ὁδηγίας διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς καπέλλου, ὅπως εἶναι τὰ μοντέλλα ποῦ σὰς δίδει σήμερα ἡ «Εἰκονογραφή-μένη». Παίρνετε ὅποιανδήποτε φόρμαν σὰς ἀρέσῃ καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν κάμτε μιὰ ἄλλην ἀπὸ μέτρον σῆμα, ὥστε νὰ ἀντέχῃ κάπως. Εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς φόρμας προσέχετε

μάδος, ἀφίνομεν δὲ νὰ στεγνώσῃ χωρὶς νὰ τὴν σογγίζωμεν. Μία ἄλλη συνταγὴ ἐπίσης γιὰ τὰ μαλλιά, εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθος. Τὰ αὐξάνει, τὰ πυκνώνει, τὰ στερεώνει καὶ τὰ καθαίρει.

Table with 2 columns: Ingredient and Quantity. Includes items like 'Μυελὸς βοδῆς' (250 γραμ.) and 'Οξικός μάλυθος' (4).

Χρίομεν καθ' ἑκάστην ἐσπέραν διὰ τοῦ χαυμύρου τούτου τὸ τρίγωνος δέρμα, ἀφοῦ πρότερον σαπωνισθῆ διὰ καλλυντικοῦ σαπῶνος, ἐμβεβαμένου ἐντὸς οἰνοπνεύματος.

Πῶς καθαρίζονται τὰ τζάμια.

Διὰ νὰ καθαρίσετε τὰ γυαλιὰ τῶν παραθύρων τὰ πλένετε με ζεστὸ νερὸ, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχετε διαλύσει ὀλίγον βόρακα. Ἄμα στεγνώσουν δὲ τὰ τρίβετε με μιὰ μαλακὴ φανέλλα καὶ ὄχι με βαμβακερόν. Τὰ τζάμια καθαρίζουν καλὰ καὶ ἂν τὰ τρίψετε με χαρτὶ ἐφημερίδος.

Δροισιτικόν.

Τώρα με τὶς ἀνυπόφορες ζέστες, ἐκεῖνον ποῦ διαρκῶς ζητᾷ κανεὶς νὰ ἐχῇ, εἶνε ἓνα δροισιτικὸ ποτὸ, ποῦ θὰ τοῦ δροισίῃ τὸν φλεγόμενον φάρυγγα καὶ θὰ τοῦ κατευνάσῃ τὴν ἔξασιν τῶν νεύρων, ποῦ προερχεται ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ζέστην.

Μία ὥραία συνταγὴ δροισιτικοῦ ποτοῦ εἶναι καὶ ἡ ἑξῆς: Πλένετε ἔξ μεγάλα λεμόνια, τὰ σογγίζετε τρίβετε τὴ φλοῦδα τους με πολλὰ κομμάτια ζάχαρι (περίπου δώδεκα) ἕως ὅτου βγῇ ὀλη. Ὑστερα τὰ στίβετε καὶ στὸ ζουμί τους, διαλύετε τὰ κομμάτια τῆς ζαχαρέως. Τὰ ἀνακατεύετε καὶ ρίχνετε

LA MONDAINE

Πῶς νὰ περιποιήσῃτε τὰ μαλλιά σας.

Τὸ ἄσπρισμα τῶν μαλλιῶν εἶναι μιὰ ἀναπόφευκτος συνέπεια εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἀποφύγῃ. Ὑπάρχουν ὅμως περιπτώσεις, ποῦ τὸ ἄσπρισμα ἐρχεται πολὺ ἐνωρίς, ὅσον δὲν πρέπει. Τότε εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ προλάβῃ κανεὶς. Διὰ νὰ προλάβετε ἓνα τέτοιο ἄσπρισμα τῶν μαλλιῶν σας μεταχειρίζεσθε τὴν κατωτέρω συνταγὴν, ποῦ εἶναι λιαν ἀποτελεσματικὴ:

Table with 2 columns: Ingredient and Quantity. Includes 'Ἐρυθρὸς οἶνος' (60 γραμ.) and 'Θεϊκὸς σάπυρος' (1).

Τὰ βράζωμεν ἐπὶ στιγμήν, τ' ἀφίνομεν ἔπειτα νὰ ψυχρανθοῦν καὶ με τὸ μίγμα αὐτὸ πλύνομεν τὴν κόμην δις τῆς ἑβδο-

ἀκόμη 80 ἕως 100 δράμια ζάχαρι, ἕως ὅτου νὰ γίνῃ ὄλο ἓνας πυκνὸς χυλός.

Τὸ μίγμα αὐτὸ διατηρεῖται πολὺ καιρὸ ἀρκεὶ νὰ τὸ προφυλάξετε ἀπὸ τὸν ἀέρα καὶ τὴν ὑγρασίαν.

Σ' ἓνα ποτήρι νερὸ, μιὰ κουταλιὰ τοῦ γλυκοῦ ἀπ' αὐτὸ τὸ παρασκευάσμα, σὰς δίνει τὸ δροισιτικώτερον καὶ τὸ εὐγεστώτερον ποτὸ. Ἄντι λεμονίων μπορεῖτε νὰ μεταχειρισθῆτε καὶ πορτοκάλια.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑΝ

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ. — Τίποτα δέν αφήνουν άνεμετάλλεντοι οι Γερμανοί. Κατορθώνουν από ένα αιχμάλιον, που θά συλλάβουν, νά μάθουν διας τας θέσεις των έγερών των, τας δυνάμεις που διαθέτουν, τό πυροβολικόν των, τας προθέσεις των, τά σχέδιά των. Και ενεργούν άνολόγως. Ένας αιχμάλιος πολλές φορές, με την κατάλληλον εξέταση και άνάγκαιον που θά του κάμουν, ήμπορεί νά παράσχη τας μεγαλειέτας υπηρεσίας διά τήν επίτευξιν, μιάς νίκης.

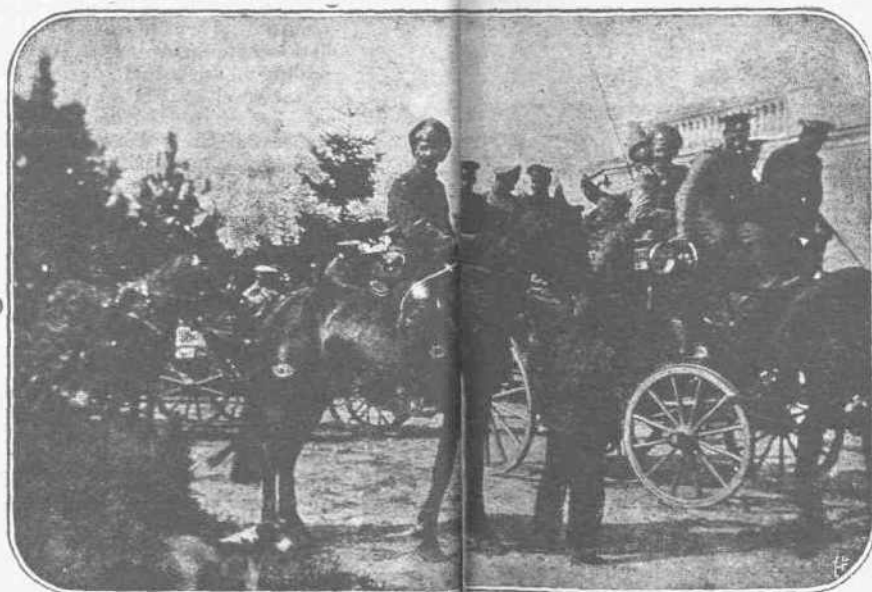
ΕΚΑΤΟΜΒΗ. — Δέν είναι κιά άγών ατέλης που γίνεται εις τό Δυτικόν μέτωπον. Είναι γιγαντομαχία, ή όποία έχει ως άποτέλεσμα έκάτόμβας και άπο τό έν και άπό τό άλλο μέρος. Ηρώματα έκι πτωμάτων σωμάζονται μετά τά κομμάτια των κανονίων, που σκάζουν, ένφ ήξερευγνύουν τό κύρ και τόν θάνατον.

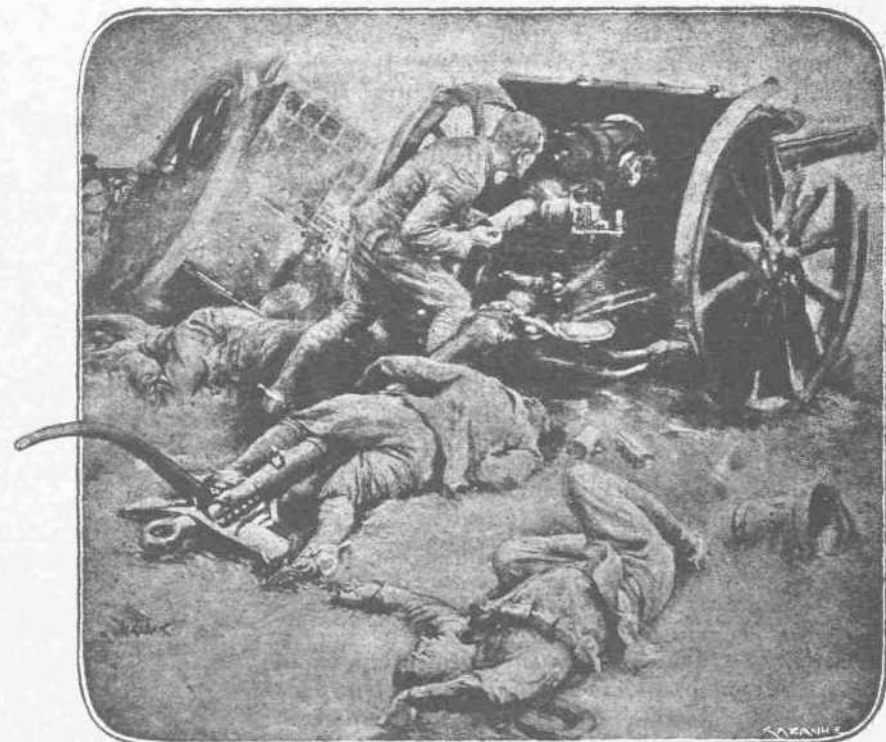
ΝΕΑΙ ΕΝΙΣΤΥΣΕΙΣ. — Ρωσικά σώματα στρατού, τά όποία άναμένουν εις έπίκαιρα σημεία νά μεταφερθούν εις τό Βαλκανικόν μέτωπον, διά τας υπηρεσίας του. Άγγλοάλλοι εις τήν μελετωμένην ένφ ατέλην έπίθεσαν κατά των Γερμανοβουλνάρων. Και οι Άνταντικοί βελγιοί, δια τας Ρωσικά στρατεύματα, άνεχομένα εις αρκετάς χιλιάδας, θά πολεμήσουν με λύσαν κατά των Βουλνάρων, των άπιστων ατέλην προσηταυνομένων των. Άλλά θά γίνη ή μεταφορά; Θά κατορθωθή; Έδώ είναι ό κομπος.

Η ΓΑΛΙΚΙΑ. — Η πολυκατής Γαλικία! Τρεις έπίδρομοι έως τώρα έχουν γίνει εις τας διαφόρους πόλεις της και τρεις κυρίους έχει άλλαξει εις διάστημα ένός έτους. Πελώρια μέγαρα έχουν θρειπωθή και αι πόλεις παρουσιάζουν θέαμα οικτρών με τά μισοκατεστραμμένα σκίτια.

ΟΙ ΡΩΣΟΙ. — Η εισοδος των Ρώσων εις τας καταβανόμενας πόλεις και χωρία της Γαλικίας γίνεται άνευ ούδεμιάς πομπής. Οι δρόμοι, έσοφ, άντιχούν μόνον τόν κρότον των τροχών των κανονίων και τόν βοήθητον των έκπων.

ΥΠΕΡΤΑΗ ΘΥΣΙΑ. — Πολλοίς συμβαίνει μία πυροβολοχρία νά κρατήση τήν μάχην έκί διημέρον και νά σώση όλόκληρον στρατιάν, ύποχωρούσαν. Οι πυροβολητοί γάνονται όλοι, άλλα τι σημαίνει αυτό, όταν σώζεται μία ύποχώρησις, ή κερδίζεται μία κατάλληλος στιγμή;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΕΥΜΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΚΩ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

— Τί ώρα, Μεγαλειώτατε;
 — Είς τας δέκα. Καί ἄν ἐκείνην τὴν ὥραν τύχη νὰ εἶμαι ἀκόμη ἀπισηλομένη με τούς στίχους, ἂν εἶμαι κλεισμένος εἰς τὸ σπουδαστήριον μου, δὲν πειράζει τίποτε, ἔμπα καὶ πάρε ὅσα ἔγγραφα εὗρης ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι αὐτό, μέσα εἰς ἕνα κόκκινο χιροφιλάκιον. Τὸ χρώμα κυπῆ πολὺ εἰς τὸ μάτι καὶ δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἀπατηθῆς. Ἐγὼ πηγαίνω τώρα νὰ γράψω εἰς τὸν Ρονσάρ.

— Χαίρετε Μεγαλειώτατε.
 — Χαίρε πατέρα.
 — Τὸ χέρι σας.
 — Τί λέγετε; Τὸ χέρι μου μόνον; Εἰς τὴν ἀγκαλιάν μου, εἰς τὴν καρδιάν μου. Ἐκεῖ ἡ θέσις σου. Ἐλα γέρον μου πολεμιστή.

Καὶ ὁ Κάρολος ἔσυρε πρὸς ἑαυτὸν τὸν Κολινὺ καὶ τοῦ φίλησε τὴν ἀσπρὴν κόμην του.

Ὁ Ναύαρχος ἐξῆλθε διακρυσμένος. Ὁ Κάρολος τὸν ἠκολούθησε μετὰ τὸ βλέμμα ἕως ὅπου ἐξηφανίσθη. Κατόπιν καθυθύνθη βραδέως εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ὀπλων. Ἡ αἴθουσα αὐτὴ ἦτο ἡ εὐνοομένη διαμονή του. Ἐκεῖ ὁ Πομπήιος τὸν ἐδίδασκε ξιφομαχίαν καὶ ὁ Ρονσάρ ποίησιν. Οἱ τοῖχοι ἦσαν γεμάτοι ἀπὸ ὀπλα καὶ εἰδούς ἐπιθετικὰ καὶ ἀμυντικὰ. Ὁ Κάρολος ἀφοῦ ἔκλεισε τὴν θύραν ἠγειρε μέρος τοῦ ἐπιτοίχου ὁ ὁποῖος ἀπεκάλυπτεν ἀπόκρυφον δωμάτιον. Εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου αὐτοῦ εὗρισκετο κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν μία γυναῖκα προσευχομένη. Ἡ γυναῖκα ἀφοσιωμένη εἰς τὴν προσευχὴν της δὲν ἀντιλήφθη τὸν Βασιλέα, ὁ ὁποῖος, ἄλλωστε, ἐβράδιζεν ἀκροποδητὶ ἐπάνω εἰς τὸν παχύγυρον τάπητα. Μόλις εἰσηλθεν ὁ Κάρολος ἔμειναν ὄρθοι ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ καὶ παρτήρει σκεπτικὸς τὴν προσευχομένην. Ἦτο μία γυναῖκα ἕως τριάντα χρονῶν καὶ εἶχεν ἐμορφίαν ἀνδρικήν ἐντελῶς. Εἰς τὴν κεφαλὴν της ἔφερε μιά σκομφίτσα, ἡ ὁποία ἦτο τοῦ συρμού εἰς τὴν Γαλλικὴν Αὐλὴν κατὰ τὴν βασιλείαν Ἰσαβέλας τῆς Βαυαρικῆς. Τὸ δωμάτιον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀπὸ εἰκοσαετίας ἐχρησίμευεν ὡς δωμάτιον τῆς γυναικὸς αὐτῆς, εὗρισκετο πλάι εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Βασιλέως καὶ παρεῖχεν ἕνα ἀλλόκοτον θέαμα κομψότητος καὶ ἀπλότητος μαζί. Μετεῖχε καὶ τῆς καλύβης καὶ τῶν ἀνακτόρων.

— Ἐ! Μαδελόνη! εἶπεν ὁ Βασιλεὺς.

Ἡ προσευχομένη ἐγύρισε τὸ κεφάλι μειδιῶσα καὶ μετὰ φωνὴν οἰκίαν ῥώτησε, ἐνῶ ἐγειροτο.

— ὦ! σὺ εἶσαι, παιδί μου;
 — Ναὶ ἐγὼ, ἔλα ἐδῶ.
 — Τί με θέλεις Καρλότο;
 — Ἐλα ἐδῶ καὶ μίλα σιγά.

Ἡ τροφὸς πλησίασε μετὰ μεγάλην οἰκειότητα, ἡ ὁποία ἤμπορεῖ νὰ προήκοι ἀπὸ τὴν μητρικὴν ἐκείνην ἀγάπην, ποῦ μιά γυναῖκα αισθάνεται γιὰ ἕνα παιδί, τὸ ὁποῖον ἐγαλούργησεν αὐτὴ ἡ ἴδια. Τὰ σκανδαλώδη ἄδικοι χρονοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς τὴν οἰκειότητα αὐτὴν ἀπέδιδαν ἀφορμὴν ἀλλήν.

— Λέγε, λοιπὸν, Κάρολε, τί θέλεις;

— Ὁ ἄνθρωπος ποῦ ζήτησα εἶναι ἐδῶ;
 — Ἦλθε μισὴ ὥρα τώρα.

Ὁ Κάρολος τότε μετέβη ἕως τὸ παράθυρον καὶ ἔρριξε ἕνα ἔξεταστικὸν βλέμμα πρὸς τὰ ἔξω, μήπως παραμονεύει κανεὶς. Κατόπιν ἔλαβε τὰς ἰδίας προφυλάξεις καὶ διὰ τὴν θύραν καὶ εἶπεν ἀστρεφόμενος πρὸς τὴν τροφὸν τὸν τῆς εἶπε:

— Ἄς ἔλθῃ τότε.

Ἡ τροφὸς ἐξῆλθε καὶ μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε συνουσιωμένη ἀπὸ ἕνα ἀνδρα ἕως σαράντα ἐτῶν, μετὰ τὰς ἄλλας φωνὰς καὶ βλέμμα πονηρὸν. Ἡ μύτη του ἦτο κυρτὴ καὶ τὰ μῆλα τῶν παρεῖων του ἐξεῖχον. Εἰσερχόμενος προσεπάθησε νὰ δώσῃ εἰς τὸ πρόσωπόν του μίαν ἔκφρασιν σεβασμοῦ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε. Ὁ βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐξέταζε ἕνα πιστόλι νεοτάτης ἐφευρέσεως, ῥώτησε:

— Λοιπὸν, σεις εἴθε ὁ ὄνομαζόμενος Φραγκίσκος Δελουβριῆ — Μωρεβέλ;

— Μάλιστα, Μεγαλειώτατε.
 — Ἀρχηγὸς τῶν πυροβολητῶν;
 — Μάλιστα.
 — Ἡθέλῃσα νὰ σὰς ἰδῶ.
 — Ὁ Μωρεβέλ ὑπεκλίθη.

— Δὲν ἀγνοεῖτε βέβαια, ἐξηκολούθησεν ὁ Κάρολος, τοῖζων ἰδιαίτερος κάθε λέξιν, δὲν ἀγνοεῖτε βέβαια, ὅτι ἀγαπῶ ἕξ ἴσου ὁλους τοὺς ὑπηκόους μου.

— Γνωρίζω ὅτι ἡ Μεγαλειότης εἶναι πατὴρ ὄλων τῶν ὑπηκόων του.

— Καὶ ὅτι καὶ οἱ Οὐγενόττοι καὶ οἱ Καθολικοὶ εἶναι ἐπίσης τέκνα μου.

Ὁ Μωρεβέλ ἔμεινε σιωπηλός, ἀλλὰ ἔτρεμε σύσσωμος καὶ αὐτὸ δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ βασιλέως.

— Μήπως αὐτὸ σὲ δυσαρεστεῖ ἔσένα, ποῦ ἐπολέμησες τοὺς Οὐγενόττους;

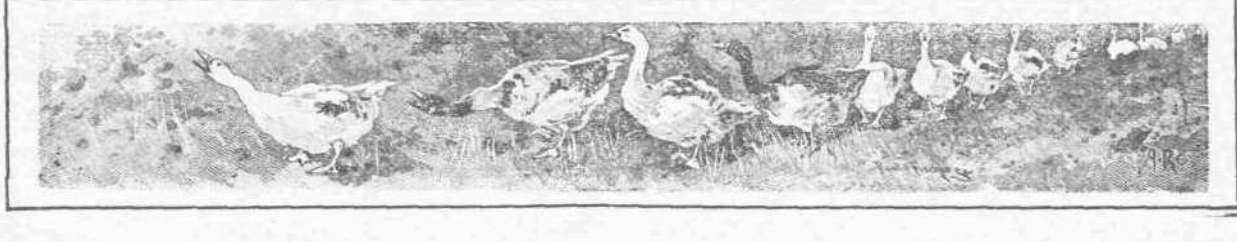
Ὁ Μωρεβέλ ἐγονυπέτησε:

— Μεγαλειώτατε, ἐψυθύρισε, πιστεύσατε.....
 — Πιστεύω διέκοψεν ὁ Κάρολος, ὅτι θέλησες νὰ δολοφονήσῃς εἰς τὸ Μονκοτοῦρ τὸν Ναύαρχον, ποῦ μόλις πρὸ ὀλίγου ἔφυγεν ἀπ' ἐδῶ. Ἐπειδὴ ὁμοῦ δὲν ἐπέτυχες, ἐξήτησες καὶ κατετάχθης εἰς τὸν στρατὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου, τοῦ δονκὸς τοῦ Ἀντζιού. Πρὶν περᾶσει ὁμοῦ πολλὰς καιρὸς ἔφυγες, διὰ νὰ καταταχθῆς εἰς τὸ σῶμα τοῦ κ. Δεμουὶ Δεσεμφάλ.

— ὦ, Μεγαλειώτατε!...
 — Ἀρίστου Πικαρδοῦ, εὐπατρίδου, δὲν εἶναι ἔτσι;
 — Βασιλεῦ, ἔλεος!.....

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΕΙΣ ΤΟΝ "ΚΟΣΜΟΝ",
 ΣΤΑΔΙΟΥ 31
 ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΜΠΑΝΙΟΥ, ΜΠΟΥΡΝΟΥΖΙΑ,
 ἘΣΩΡΡΟΝΧΑ ΛΕΥΚΑ ΚΑΙ ΠΛΕΚΤΑ κ.λ.

* ΘΕΑΤΡΑ - ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ • ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ *

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
 «Τὰ Νέα Παναθήναια τοῦ 1916». Τὸ μεγαλύτερον θεατρικὸν γεγονός τῆς ἐβδομάδος ὑπέρξεν ἡ μετὰ τὰς ἐπανελημμένας ἀναβολάς, ἀναβίβασις τῶν «Νέων Παναθηναίων». Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὀμολογηθῆ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἶναι ὅτι τὰ ἐφετεῖνά «Παναθήναια» ὑπερβαίνουν ὅλα τὸν προηγούμενων ἐτῶν εἰς πλοῦτον σκηνηκὸν καὶ εἰς θεαματικότητα. Τὸ θέατρον τῆς Ἰδίας Κοτοπούλῃ, σὺδεποτε μέχρι τοῦδε παρουσίασεν τοιοῦτον σκηνηκὸν πλοῦτον καὶ τοιαύτην δράσιν ὄλων τῶν τεχνικῶν μέσων, ποῦ ἀπέκτησεν ἡ σκηνὴ του κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Τὴν ἐπανάστασιν, τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν ὁ κ. Κονταράτος μετὰ τὸ «Σιφίρ Φαλέρ», ἐνεκοπήθη ἡ Δίς Κοτοπούλῃ. Ἡ ἐπιθεώρησις παρουσιάζεται ἐφέτος μετὰ νέαν ἐντελῶς μορφήν καὶ μετὰ σκηνηκὸν πλοῦτον πρωτοφανή, ἀνταξία τῶν Ἑυρωπαϊκῶν γενυεῦ, σχετικῶς μετὰ τὰ μέσα ποῦ διαθέτει ἐννοεῖται ἡ ἑλληνικὴ σκηνη καὶ τὸ ἑλληνικὸν θέατρον. Ἐκεῖνο ὁμοῦ ποῦ παρατηρεῖ κανεὶς εἶναι, ὅτι ἀνεγνωρίσθη ἡ θέσις τοῦ καλλιτέχνου καὶ τῆς μεθόδου εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν. Τὰ «Παναθήναια» δὲ παρουσιάζουν καὶ τὸ πρῶτον ποῦ δὲν μᾶς παρουσίασεν αἱ ἄλλαι ἐπιθεωρήσεις. Παρὰλλήλως μετὰ τὸν ῥόλον τοῦ καλλιτέχνου καὶ τῆς μεθόδου ὑπάρχει καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ συγγραφέως τὸ ὁποῖον ἐπιτηροῦται εἰς ἀρκετὰς σκηνας, ὅπως ἡ σκηνη τοῦ «γαῖ... δουρείου ἵπτου» εἰς τὸν ὁποῖον εἰσερχεται ὁ Τζανέτος διὰ νὰ κυριεύσῃ τὸ Βερντέν, ἡ σκηνη τῶν Κοκκακιῶν καὶ ἄλλα.

«Ὁ Παπαγάλος τοῦ 1916». «Εἰς τὸ Κεντρικόν» ἔξακολουθοῦν ἐπιτιμωμένοι αἱ δοκιμαί τοῦ «Παπαγάλου τοῦ 1916» ὁ ὁποῖος εἶναι κατὰ πολὺ θεαματικώτερος ἀπὸ τὸν περιουμένον. Ἐφέτος μάλιστα ἐξωστραχίσθη καὶ ἡ ἐπὶ σκηνης ἐμφάνισις τοῦ περιέρρου πουλιῦ. Λέγεται ὅτι μετὰ τὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Στεφ. Ζενοπούλου ὁ «Παπαγάλος» ἐφέτος θὰ παρουσιάσῃ ὑπὸ πᾶσαν ἔσοπον τέλειος. Ἀναβιβάζεται ἐντός τῆς ἐρχομένης ἐβδομάδος.

Τὸ Νέον Πανόραμα. Παρὰλλήλως ἐξακολουθοῦν καὶ αἱ δοκιμαί τοῦ «Νέου Πανοράματος» εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης. Ἦδη μετὰ τὴν ἀναβίβασιν τῶν «Παναθηναίων» ἐπισπεύεται καὶ ἡ ἀναβίβασις αὐτοῦ. Ἡ πρώτη ὑπολογίζεται ὅτι θὰ κατασθῆ δυνατὸν νὰ δοθῇ περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου.

Τὸ «Σιφίρ Φαλέρ» ἀνακαινίζόμενον διαρκῶς καὶ ἀποκτῶν νέας σκηνας καὶ νέα σκηνηκὰ ἐξακολουθεῖ νὰ καίεται εἰς τὸ θέατρον τοῦ Φαλήρου καὶ νὰ συγκεντρώνῃ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν πλῆθος κόσμου.

Οἱ συγγραφεῖς του λέγεται, ὅτι ἤδη ἀσχολοῦνται εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς συνεχείας τοῦ «Σιφίρ Φαλέρ», ἡ ὁποία θὰ ὀνομασθῇ «Σιφίρ Φαλέρ Ν° Β'» καὶ θὰ παιχθῆ τὸν προσεχῆ χειμῶνα. Ἄγνωστον ὁμοῦ ποῦ ποτε καὶ ἀπὸ ποῖον θίασον.

Καὶ ἄλλη θεαματικὴ ἐπιθεώρησις εὗρισκεται ἤδη εἰς τὰ σκαριά συγγραφομένη ἀπὸ τὸν κ. Μ. Κουρτζῆν. Φέρει τὸν τίτλον «Θεσμοσφόριον» καὶ θὰ παιχθῆ περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου εἰς τὸ θέατρον τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ τὰς εἰς νὰ κρατήσῃ ἀνανεομένη καθ' ὄλον τὸν χειμῶνα.

Νέα ἔργα δὲν εἴχομεν κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα. Οἱ θίασοι ἐπαναλαμβάνουν παλαιὰ δράματα καὶ κωμωδίας διὰ νὰ ἐξοικονομηθῆ ὁ καιρὸς, μέχρις ὅπου ἀναβιβασθῶν οἱ ἐπιθεωρήσεις, αἱ ὁποῖαι θ' ἀποτελέσουν τὸ μεγαλύτερον θεατρικὸν γεγονός.

Πρωτότυπα ἑλληνικὰ νέα, μοιλονότι ἀνηγγέλησεν δὲν ἀνεφάνησαν ἀκόμη. Πλὴν δύο μονοπρακτικῶν τῆς Δίς Καλοσύτης καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς κ. Δέσποινα Καλοσύτης. Ἀμφότερα πρωτότυπα, ἄτινα, κατὰ συνέπειαν δὲν πρέπει νὰ κριθῶν αὐστηρῶς.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
 Ἡ «Κοσμικὴ» κίνησις Ἱσορηθεῖς [ἴδονεν] εἰς [τὰ γραφικὰ Προσέπειτα καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς Φαληρικὰς ἀκτάς, ὅπου παραθερίζουν οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας, ἐκεῖνοι δηλαδὴ, οἱ ὁποῖοι διαθέτουν τὰ ἀπαιτούμενα μέσα.

— Τὸ ἀνεγορθὲν ἐφέτος θεατράκι τῆς Κηφισίας ἤρχισε παραστάσεις ἀπὸ τῆς παρελθ. ἐβδομάδος. Τὰ ἐγκαινία ἐτέλεσεν ὁ γνωστὸς εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν Γάλλος κωμικὸς Σταβίλ. Ἀκολουθῶντες εἰς τὸ αὐτὸ θεατράκι ἔπειτα μετὰ τὸν Σταβίλ ὁ θίασος τοῦ θεάτρον τῆς Πύλης τοῦ Ἀδριανίου τὴν «Σκοῦπα τοῦ 1916», πρὸ ἀκροατηρίου πικνοῦ ἀριστοκρατικοῦ, μεταξὺ τοῦ ὁποῖου διεκρίνοντο καὶ ἀρκεταὶ προεβουτικά οἰουετταί. Τὴν «Σκοῦπα» διεδέχθη ἡ κ. Φωφὼ Γεωργιάδου μετὰ τὴν «Ἰννακομαχίαν». Ἐντός τῆς ἐβδομάδος θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν Κηφισίαν ὁ θίασος τοῦ «Κεντρικοῦ». Καὶ ἔτσι τὸ ἀριστοκρατικὸν προάστειον ἀπέκτησε ἐφέτος καὶ θέατρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ περάσουν ὄλοι οἱ θίασοι, ποῦ παίζουν εἰς τὰς Ἀθήνας.

*
 Ὁ κύριος Θανάσης δημοτικὸς πάρεδρος ἔρχεται πρώτη φορὰ στὴν ζωὴ του εἰς τὴν Ἀθήναν καὶ στέλνῃ τὰς ἐντυπώσεις του ἐπὶ τὸν δήμαρχον.
 «Ἐχομε ἐδῶ, κύριε δήμαρχε ἕνα καιρὸ, ποῦ ἀλλάσσει πολὺ εὐκόλα. Φαντάσου πῶς ἀπὸ τὴν στιγμήν ποῦ ἦλθα, βρέχει ἀδιάκοπα...»

*
 ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΥΓΝΙΑΣ
 Ἡ χεῖρα ἐνὸς δικαστικοῦ κλητήρος, μένουσα εἰς τὸ σπῆτι τῆς μὲν ἡ δὲ τὴν ὑπερτίαν τῆς, ἔπασχεν ἀπὸ διαρκῆ ἀπνίαν, ἀσθένειαν ἢ ὁποῖα τῆς παρουσιασθήκε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου συζύγου της, ὁ ὁποῖος ὀργαλίζε μακαρίως. Ἡ δὲ πρὸς τὴν ἐλπίδα ἀπελπίζοντο ἀκατάχατα βλέποντα τὴν κυρίαν τὴν νὰ ὑποφέρει, ἐσκέπτετο δὲ ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ ἐβασάνιζε τὸ μυαλὸν της νὰ εὗρη ἕνα τρόπον, ὁ ὁποῖος θὰ ἀπέλασσε τὴν δυστυχισμένην κυρίαν τῆς ἀπὸ τὸ βάσανον τῆς αὐπνίας. Ἐπιτέλους μετὰ τὰς πολλὰς σκέψεις καὶ τὸ διαρκὲς βασάνισμα τοῦ μυαλοῦ της, κατόρθωσε νὰ εὗρη ἕνα φάρμακον, τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη ἔκ τῆς ἐφαρμογῆς του δραστικώτατον. Μόλις ἐπεφθῆν ἡ κυρία νὰ κοιμηθῆ, ἡ ὑπηρετρία ἐκαιρε τὸν μύλον τοῦ καφέ καὶ καθισμένη σ' ἕνα μαζιλαράκι κάτω εἰς τὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ ἄλειθε. Ἡ ἴσχος ποῦ προξενουῖσε ὁ μῆλος ἀπεκοιμίζεν ἀμέσως τὴν κυρίαν, διότι φαίνεται ὅτι ὁ ἴσχος αὐτὸς ἐμοιάζε πολὺ μετὰ τὸ ὀργαλίσμα τοῦ μακαρίτου δικαστικοῦ κλητήρος.

*
 Μ. ΣΠΗΡΑΚΟΣ

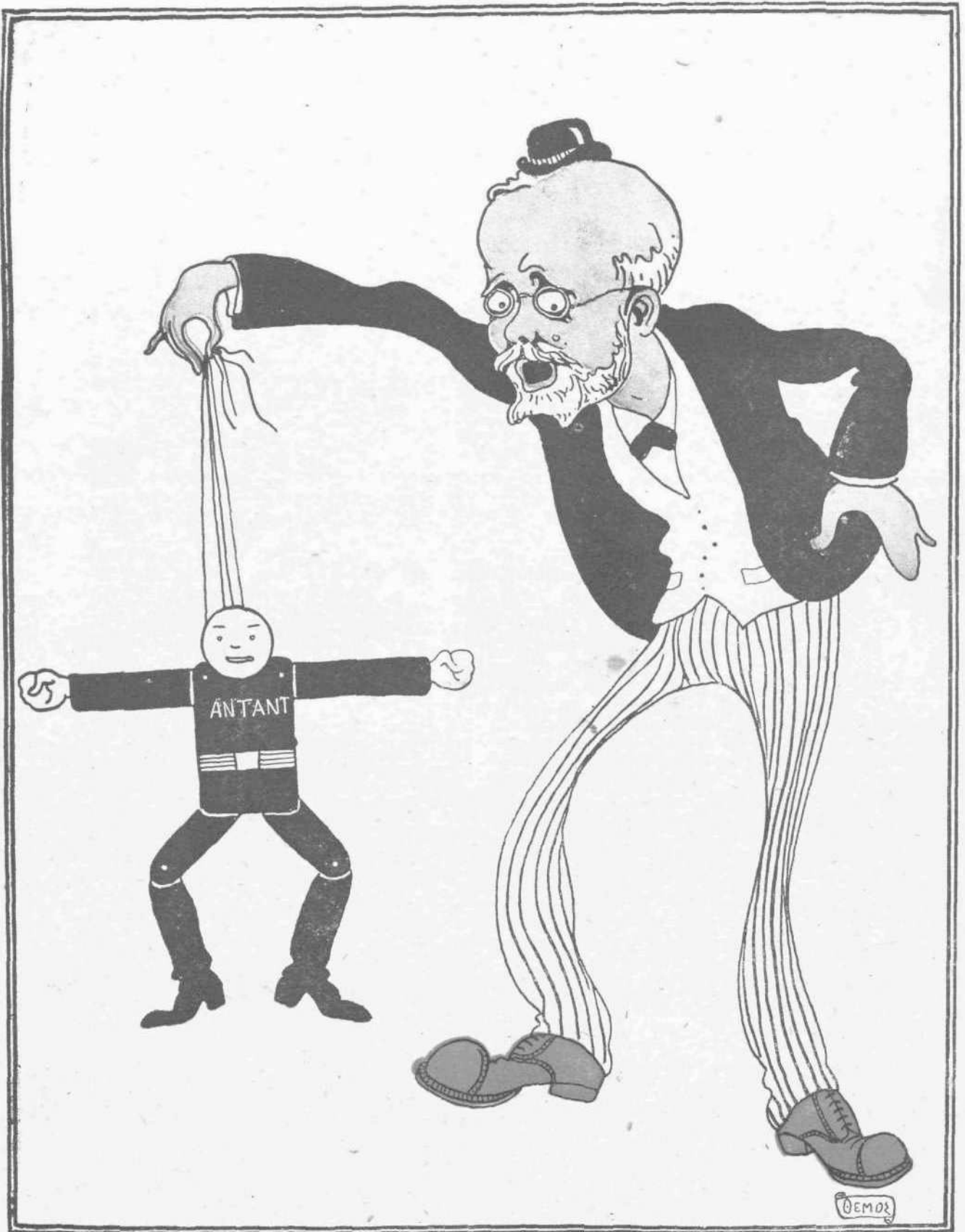
*
 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΑΓΚΥΡΑΣ",
 Ἀπὸ τὰ τρυφερότερα μυθιστορήματα, «Ὁ Παῦλος καὶ ἡ Βιργίνια», τὸ θεωροῦμενον ὡς ἀριστοῦργημα τῆς ρομαντικῆς σχολῆς, ἔργον τοῦ Μπερναντῆν ντὲ Σαιν-Πιέρ, γαλλοῦχισαν δὲ γενεὰς γενεῶν, ἐξεδόθη κατὰ νέαν ἐπιμελή μετάφρασιν εἰς εἰκονογραφημένον τόμον τῆς λογοτεχνικῆς βιβλιοθήκης τῆς «Ἀγκύρας».

*
 * Ἡ μεταμέλεια; ἀλλ' εἶνε σχεδὸν ἀσφύδης!
 * Ἡ γυναῖκα εἶνε λιγάκι, ὅπως τὰ νεκρὰ τῶν θεάτρον. κερδίζει ἐταν τὴν βλέπομε ἀπὸ μακρὰ.
 * Ὑπάρχει γέλιο, ποῦ σκοτώνει σὰν μαχαίρι.
 * Ὁ τοκιστὴς εἶναι ὅτι καὶ ἡ μορφήν γιὰ κείνους, ποῦ πάσχουν δηλητηριάζει δίδοντας τὴν ἡσυχία.

Η ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ 100 %
 Ἀπόκτησις γραμμῶν.—Αὐξησις δυνάμεων ἄνευ διαίτης.
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
 ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 2 — ΤΗΛ. 1087

ΜΕΓΑ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΙΧΑΛΗΝΟΣ - ΒΟΛΙΚΑΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
 ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Τί φαντάζεται ότι κάνει.